

J. Akkeringa.

de hardheid en al te hollen rijkdom verzacht en vermooid door er een deel van zijn echt Hollandsche gemoedelijkheid en gevoelige kleurensmaak in te leggen. Vooral de kers op het aquarel heeft zonder den uiterlijken praal van zijn grillig-weelderige vormen er bij in te boeten, het van de natuur gewonnen in zachtheid en liefelijkheid. Zulk werk noemen wij bij uitstek oprecht en eerlijk omdat er

primitieven vergroeid en verstrengeld was met het Katholicisme, toenmaals de drager — en de eenige! — van de hoogste en zuiverste idealen, alleen omdat de krachtigste vroolijkheid en het meest zorgeloze geloof in de blijheid van het leven de eenige rijkdom van Jan Steen en de groote Hollandsche schilders van zijn tijd was, alleen omdat zij met de grootste oprechtheid en de meest

KINDEREN IN HET DUIN

NAAR EEN AQUAREL

(Collectie H. W. Mesdag, den Haag.)

niet in gezocht is een zekeren conventioneelen meestal door literatuur verkregen indruk weer te geven en evenmin om het karakter van het afgebeelde voorwerp scherp te typeeren, wat zoo ligt tot parodie en karikatuur overdreven wordt, maar omdat de schilder alleen gezocht heeft zoo — vergun ons het woord — Akkeringaasch mogelijk te zijn.

Alleen omdat het leven der Italiaansche

aanhoudenden ijver dit hun geloof in hun werken trachten te leggen, zijn deze onvergankelijk gebleven.

Getrouwe studie van de natuur, speciaal van het geruischlooze bloemenleven is de groote liefde van dezen schilder met zijn vriendelijk karakter. Vriendelijk; want hoe kan het anders zijn bij iemand die bijna alleen bloemen, kinderen en jonge moeders